

Forfatter: Oehlenschläger, Adam

Titel: Udrag fra ELLEHØIEN, af 'Digte', 1803

Citation: Oehlenschläger, Adam: "Poetiske Skrifter I", i Oehlenschläger, Adam: *Poetiske Skrifter I*, udg. af H. TOPSØE-JENSEN, 1926-1930, s. 16. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-oehl01val-shoot-idm139633873472608/facsimile.pdf> (tilgået 16. september 2021)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter I

Dog sørger jeg, thi her er ei min Pige.
O havde jeg kun dig, min rappe Ganger!
Da paa din stærke Ryg jeg skulde stige,
Og ile did, og kysse af sin Slummer
Den Elskede, og glemme al min Kummer.«

Det hørte Løven i hans Skiød og smilte:
»Jeg kan med dig saa vel som Hesten vankel
Kom sæt dig paa min Ryg.« Derpaa de ilte,
Mens Kongen holdt sig ved den tykke Manke.
Over Bierg, over Dal de foer, og ei de hvilte;
Slig Ganger ei behøver Kræfter sanke.
Forfærdet Fylla saac sin Bøiler trave
Paa sieldne Skimmel over Borgens Grave.

Men siden klapped hendes Lillichænder
Det ædle Dyr, hun fored det hver Morgen.
Erkiendtligt Løvens høie Hjerte brænder,
Den blev sin hele Levetid paa Borgen.
Taknemlighed er al den Fryd den kiender.
Den glemmer Stolthed, Frihed, selve Sorgen
At skilles fra sin Skov og fra sin Mage,
Den tiener Kongen alle sine Dage!

ELLEHØIEN.

Paa hede Dag den svale Aften fulgte,
Der glimted Purpur bag de sorte Grene,
Den dunkle Landevei var heel beskygget.

Jeg langsomt reed og grubled henrykt ene,
Mens tætte Skov de røde Roser dulgte,
Hvor Nattergalen skiult sin Rede bygged.